

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/575/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714200001
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5714200001.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: M. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. X. XXX, U., proti odporcovi: Neografia, a.s., IČO: 31 579 912 so sídlom Sučianska 39A, Martin, v konaní o zaplatenie 13.896,20 Kč s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Martin č.k. 8C/1/2014-62 zo dňa 08.10.2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým zastavil konanie v časti o návrhu navrhovateľa na náhradu za stratu zárobku po dobu práceneschopnosti, p o t v r d z u j e .

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým zastavil konanie v časti o návrhu navrhovateľa na zaplatenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia ako aj vo výroku o trovách konania z r u š u j e a v zrušenom rozsahu v r a c i a okresnému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol, že konanie zastavuje a odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

Prvostupňový súd poukázal na ust. § 103, § 104 ods. 1, veta prvá, § 159 ods. 3 O. s. p.. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že o nároku navrhovateľa uplatnenom v návrhu na začatie konania sa právoplatne rozhodlo a preto sa nemôže prejednávať znova, keďže ide o nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť. Argumentoval tým, že navrhovateľ sa domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by odporcovi súd uložil povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 13.896,20 Kč a náhradu za bolesť a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v súvislosti s operáciou vykonanou v roku 2002. Uznesením zo dňa 19.03.2014 bol navrhovateľ vyzvaný na opravu a doplnenie návrhu na začatie konania pre jeho nezrozumiteľnosť. Napriek doplneniu vyhodnotil návrh navrhovateľa naďalej ako nezrozumiteľný, keďže navrhovateľ svoj nárok v návrhu na začatie konania, ako aj v ďalších podaniach nazýva rôzne, avšak samotný nárok odôvodnil ako nárok na zaplatenie rozdielu vyplatenými nemocenskými dávkami počas dočasnej práceneschopnosti od 20.12.1999 do 10.01.2000 a mzdou za toto obdobie. Konanie o návrhu, ktorým sa domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu rozdiel na mzde od 20.12.1999 do 10.01.2000 sa viedlo pred Okresným súdom v Martine pod sp.zn. 11C/311/2002. Súd v tejto veci rozhodol rozsudkom zo dňa 10.02.2004 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 23Co/229/2004 zo dňa 13.07.2004.

Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie navrhovateľ, pričom poukázal na to, že vo veci 11C/311/2002 súd skôr právoplatne rozhodol, je nepravdivé a zavádzajúce, pretože súd vo veci 11C/311/2002 o predmete žalovanej nikdy nerozhodol. Tento súd rozhodol retroaktívne a o inom právnom spore, a to o skutočnosti, že nebol práceneschopný od 20.12.1999 následkom úrazu z 01.08.1977. Poukázal pritom na to, že v konaní 11C/311/2002 nevyšetрил od samého začiatku predmet sporu odporcu, t.j. či zodpovedá za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia. Uviedol tiež, že dňa 20.12.1999 sa stal práceneschopným a liečil sa do 10.01.2000. Po skončení práceneschopnosti si dal v učtárni vypracovať priemernú mzdu a vyplatenú výšku mzdy za práceneschopnosť pre potreby odporcu. Následne požadoval od odporcu rozdiel na mzde medzi priemernou mzdou a vyplatenými

nemocenskými dávkami za práceneschopnosť vo výške 13.896,20 Kč. Preto sa domáha, aby súd preukázal neplatnosť, resp. neúčinnosť vyneseného rozhodnutia Sociálnej poisťovne z roku 1993 a navrhuje, aby odvolací súd zrušil uznesenie 8C/1/2014 a rozhodol, že odporca je povinný vyplatiť navrhovateľovi odškodné za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 13.896,20 Kč spolu s úrokom z omeškania od 01.04.2000.

K podanému odvolaniu sa písomne odporca nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. toto rozhodnutie podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O. s. p. vo výroku, ktorým konanie o návrhu navrhovateľa na zaplatenie náhrady za stratu na zárobku po dobu práceneschopnosti v čase od 20.12.1999 do 10.01.2000 zastavil, ako vecne správne potvrdil. Vo výroku, ktorým konanie o návrhu navrhovateľa na zaplatenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia konanie zastavil, zrušuje a vec vracia v zrušenom rozsahu prvostupňovému súdu na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 1 písm.f/, h/ v spojení s § 221 ods. 2 O. s. p.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ako aj pripojený spisový materiál Okresného súdu Martin 11C/311/2002 a dospel k záveru, že odvolanie odvolateľa je čiastočne dôvodné.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom prvostupňového súdu v tom, že v konaní vedenom pod sp.zn. 11C/311/2002 bolo rozsudkom zo dňa 10.02.2004 v spojení s rozsudkom Krajského súdu sp.zn. 23Co/229/2004 zo dňa 13.07.2004 rozhodnuté o návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáhal, aby súd vydal rozhodnutie, ktorým by odporcovi uložil povinnosť zaplatiť mu rozdiel na mzde od 20.12.1999 do 10.01.2000 a v konaní prvostupňového súdu pod sp. zn. 8C/1/2014 sa domáhal rovnakého nároku. V oboch prípadoch išlo o uplatnenie náhrady za stratu na zárobku po dobu práceneschopnosti podľa ust. § 194 Zákonníka práce, pričom v konaní pod sp.zn. 11C/311/2002 bol žalobný nárok navrhovateľa právoplatne zamietnutý. Preto v tejto časti odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil ako vecne správne, keďže vec sa nemôže prejednávať znova po to, čo sa o tejto veci právoplatne rozhodlo (§ 159 ods. 3 O. s. p.).

Pokiaľ však ide o nároky navrhovateľa na bolestné a za sťaženie spoločenského uplatnenia, odvolací súd konštatuje, že návrhom na začatie konania sa navrhovateľ domáhal uloženia povinnosti odporcovi na zaplatenie týchto nárokov, avšak z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu nie je dostatočne zrejmé, ako sa s týmito uplatnenými nárokmi navrhovateľa vo vzťahu k zastaveniu konania vypořiadal. Prvostupňový súd síce uznesením č.k. 8C/1/2014-12 zo dňa 19.03.2014 vyzval navrhovateľa na opravu a doplnenie jeho návrhu na začatie konania, nakoľko tento vyhodnotil ako nezrozumiteľný, keďže z neho nebolo zrejmé, čoho sa domáha. Ďalej konštatoval, že navrhovateľ doplnil a opravil svoj návrh na začatie konania, pričom uviedol, že sa domáha aby súd vydal rozhodnutie, ktorým by odporcovi uložil povinnosť zaplatiť sumu vo výške 13.896,20 Kč s príslušenstvom. Poukázal tiež na to, že návrh navrhovateľa sa javil naďalej ako nezrozumiteľný, hoci v podaní zo dňa 27.03.2014, ako aj v ďalších podaniach nazýva svoj nárok rôzne, a to ako odškodnenie za operáciu, náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, pričom tieto svoje nároky odôvodnil ako nárok na zaplatenie rozdielu medzi vyplatenými nemocenskými dávkami počas dočasnej práceneschopnosti od 20.12.1999 do 10.01.2000 a mzdou za toto obdobie.

Takéto konštatovanie prvostupňového súdu je podľa odvolacieho súdu zmätočné. Zo spisového materiálu je zrejmé, že k výzve na odstránenie väd podania sa navrhovateľ vyjadril opakovane, pričom v oboch prípadoch uviedol, že sa domáha nároku na bolestné a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktoré nároky majú svoj právny základ v ust. § 196 Zákonníka práce. Pričom ide o dva samostatné právne nároky, ktoré sú výlučne v dispozícii navrhovateľa, či si ich uplatní, alebo nie. Preto nemohol zastaviť konanie pre prekážku rozhodnutej veci podľa ust. § 159 ods. 3 O. s. p. vo vzťahu k týmto nárokom navrhovateľa. Uvedeným postupom odňal okresný súd navrhovateľovi možnosť konať pred súdom v zmysle § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p., čo malo zároveň za následok nesprávne právne posúdenie podľa § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p.. Podľa odvolacieho súdu, ak podaný návrh vo vzťahu k týmto uplatneným nárokom vyhodnotil okresný súd ako nezrozumiteľné podanie, mal postupovať podľa ustanovení týkajúcich sa následkov neodstránenia väd podaného návrhu.

V ďalšom konaní sa okresný súd bude dôsledne zaoberať vyhodnotením všetkých uplatnených nárokov navrhovateľa tak, aby bolo dostatočne zrejmé, akú a ako právnu normu aplikoval na prejednávany prípad. Primárne sa bude zaoberať posúdením žalobného návrhu vo vzťahu k uplatneného nároku na bolestné a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo vzťahu ku skutkovému vymedzeniu týchto nárokov. Následne vyhodnotí všetky podstatné skutočnosti a zdôvodní, ktoré skutočnosti považoval za podstatné pre rozhodnutie, z akých záverov vychádzal a ako ich skutkovo a právne vyhodnotil. Závery, ktoré prijal, primerane vysvetlí tak, aby z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplývala jednostrannosť, a ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu.

Zároveň okresný súd rozhodne o trovách prvostupňového a odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie senátu Krajského súdu v Žiline bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.